

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/13/2019
Identifikačné číslo spisu:	3517010220
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3517010220.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 23. júla 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. E. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/117/2017, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 1. februára 2018, sp. zn. 2To/100/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. E. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom z 10. októbra 2017, sp. zn. 1T/117/2017, uznal obvineného A. E. spolu s ďalšími spoluobvinenými 1) Z. D., 2) C. M., 3) Q. C., 4) N. L. a 5) Z. A. za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona spáchaného formou účasti (návodca, pomocník), podľa § 21 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe, že

Z. D., Q. C., N. L., Z. A. a C. M., dňa 26. októbra 2016 v presne nezistenom čase od 17:00 hod do 18:00 hod v H. Z. H. N., po predchádzajúcej vzájomnej dohode odišli spolu z parkoviska pri rekreačnom stredisku T. N. spolu s A. E. na jeho osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb spoločne s ďalším vodičom a druhým vozidlom, ktoré zabezpečil A. E. a prišli pred predajňu B. na Z. ulici č. XX v H. Z. H. N., ktorý prevádzkujú U. A. - A., IČO XXXXXXXX a A. E. - A., IČO XX XXX XXX, kde si nasadili rukavice a kukly, ktoré opäť zabezpečil A. E. a v čase približne o 18.00 hod Z. D., Q. C., N. L., Z. A. a C. M. vnikli bočným vchodom do uvedenej predajne tým spôsobom, že Q. C. udrel práve vychádzajúceho poškodeného A. N. päťou do oblasti hlavy, následkom čoho spadol na zem a následne ho Q. C. spoločne s obvineným C. M. vtiahli dovnútra budovy, kde ho postavili, C. M. ostal stáť pri dverách a dával pozor, Q. C. následne vzal poškodeného A. N. na poschodie, kde ho prinútil si ľahnúť a zároveň mu na ruky za chrbtom založil putá a súčasne mu lepiacou páskou zviazal nohy a ruky, počas toho Z. D. spolu s N. L. vybehli na poschodie do kancelárskej časti budovy, kde najprv fyzicky napadli poškodeného A. E. tak, že ho jedenkrát udreli do hrudníka a následne zvalili dolu tvárou na zem, N. L.

potom lepiacou páskou zviazal ruky poškodenému A. E. za chrbtom, v čom mu prišiel pomôcť aj obvinený Z. A., následne vyšiel z jednej z kancelárií poškodený U. A., ktorý začal zápasit' s Z. D., pričom spoločne spadli na zem, kde spolu zápasili, poškodený U. A. počas uvedeného zápasu bodol Z. D. nožom do oblasti ľavého lýtku, vtedy prišiel Z. D. na pomoc Q. C., ktorý začal poškodeného U. A. opakovane udierať drevenou násadou motyky do tváre v oblasti nosa, brucha a hornej polovice tela, následkom čoho poškodený U. A. spadol na zem, kde mu vzali uvedený otvárací nožík z vrecka nohavíc, následne Z. D. spoločne s Q. C. vzali poškodeného U. A. dole schodmi ku pokladni, avšak túto vytrhli aj s káblami, potom sa opäť presunuli naspäť hore schodmi do kancelárskej časti, počas toho C. M. a Z. A. vzali poškodeného A. E. do kancelárie kde bol trezor, kam za nimi prišiel Z. D., ktorému poškodený A. E. zo strachu nadiktoval číselný kód k trezoru, následne Z. D. trezor otvoril a celý jeho obsah vložil do papierovej krabice, počas čoho ešte obvinený Z. A. vybral poškodenému A. E. zo zadného vrecka nohavíc finančnú hotovosť vo výške 700,- eur a tiež ich vložil do tej istej papierovej krabice, následne zišli dole schodmi a z predajne spolu s ulúpenými vecami a peniazmi vyšli von z budovy, nastúpili do tých istých dvoch motorových vozidiel, ktoré opäť viedol A. E. a ním zabezpečený vodič a presunuli sa naspäť na parkovisko v areáli rekreačného strediska T., uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému A. E. škodu vo výške 13.281,89 eura, pozostávajúcu z odcudzenej finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v trezore a v pokladnici vo výške 9.024,46 eura, ďalej finančnej hotovosti odcudzenej z vrecka nohavíc vo výške 700,- eur, 105 ks stravných lístkov spol. DOXX nominálnej hodnoty 3,60 eur za kus v celkovej výške 378,- eur, 3 ks diaľkových ovládačov od brány v hodnote 142,20 eura a 1 ks kľúčov od vozidla VW Passat (EČV: H.) v hodnote 1.135,63 eura, 1 ks kľúčov od vozidla Škoda Superb (EČV: H.) v hodnote 390,-eur, 1 ks kľúčov od vozidla VW Touran (EČV: H.) v hodnote 709,20 eura, 1 ks kľúčov od vozidla VW Caddy Life (EČV: H.), v hodnote 598,80 eura, 1 ks mobilného telefónu Samsung S5 v hodnote 200,- eur, ďalej spôsobili poškodenému U. A. škodu vo výške 333,60 eura pozostávajúcej z odcudzeného vreckového noža zn. Spyderco v hodnote 60,- eur a 1 ks kľúčov od vozidla zn. Škoda Citigo vo výške 273,60 eura; teda celkovú škodu na odcudzených veciach vo výške 13.615,49 eura, pričom pred samotným spáchaním predmetného skutku informácie o predajni „auto-moto dielov na Z. ulici číslo XX v H. Z. H. N., ktorý prevádzkujú U. A. - A., IČO XX XXX XXX a A. E. - A., IČO: XXXXXXXX“ ohľadom umiestnenia trezora s finančnou hotovosťou, umiestnenia predajne a jeho vnútorného usporiadania, otváracích hodín, ako i počte v ňom nachádzajúcich sa osôb a pohybe zamestnancov, uviedol A. E. začiatkom mesiaca október 2016 Z. D. v Bratislave pred reštauráciou McDonald's v blízkosti obchodného centra Avion s tým, že uskutočnením lúpežného prepadnutia v uvedenej predajni za pomoci ďalších štyroch až piatich osôb je možné získať finančný prospech a následne išli spolu do H. Z. H. N. uvedenú prevádzku obzrieť s tým, že obzreli aj okolie predajne a uličku, po ktorej chodia zamestnanci po pracovnej dobe s dennou tržbou a za poskytnutie informácií a následnej asistencie pri spáchaní skutku si A. E. nechal od Z. D. sľúbiť peňažnú odmenu.

Obvinenému súd podľa § 188 ods. 2, § 36 písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd dovolateľa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným uložil spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému A. N., nar. XX. A. XXXX v R., trvale bytom H. Z. H. N., J. E. XXX/X, náhradu škody vo výške 1.170,50 eura, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaným uložil spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému A. E., nar. XX. B. XXXX škodu vo výške 529,80 eura z titulu bolestného, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným uložil spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému A. E. A., IČO: XX XXX XXX, náhradu škody vo výške 12.887,02 eura a napokon podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným uložil spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému U. A., nar. XX. U. XXXX, náhradu škody vo výške 2.885,60 eura a vo zvyšku nároku na náhradu škody ho podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným uložil spoločne a nerozdielne povinnosť uhradiť poškodenému U. A. A., IČO: XX XXX XXX, náhradu škody vo výške 273,60 eura, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvineným uložil spoločne a nerozdielne uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., náhradu škody vo výške 120,16 eura, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvineným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej poisťovni Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. náhradu škody

vo výške 385,11 eura, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvineným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej Sociálnej poisťovni náhradu škody vo výške 1.895,90 eura.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 1. februára 2018, sp. zn. 2To/100/2017, podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných Z. D., Q. C., N. L., Z. A. a A. E. zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený A. E. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Endrödyho dovolanie (doručené okresnému súdu 3. decembra 2018) z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Namietal nepoužitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona konajúcimi súdmi, čo malo priamy vplyv na výšku trestu. Súd prvého stupňa v súvislosti s nepriznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona v odôvodnení uviedol, že pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u E. existenciu poľahčujúcej okolnosti, a to priznanie k trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní podľa § 36 písm. n) Trestného zákona postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Obžalovaný sa k skutku priznal v prípravnom konaní a konanie oľutoval a to i v konaní pred súdom, súd však dovolaťovi nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože nesplnil súčasne obe podmienky, a to priznanie ku skutku a úprimné oľutovanie, súd tak bol presvedčený, že ide o ľútosť nad tým, že vyšla najavo trestná činnosť a nie ľútosť nad tým čo spôsobil. Podľa zápisnice o verejnom zasadnutí o odvolaní obžalovaných A. E. v konečnom návrhu poukázal na odvolacie námietky obhajcu, s ktorými sa stotožňuje, to čo povedal je pravda, ľutuje všetko čo sa stalo, poškodeným sa ospravedlnil, jeho syn začal splácať náhradu škody ako to bolo prečítané a trest vo výmere deväť rokov považoval za neprimerane vysoký a žiadal o jeho zmiernenie. Okresný súd sa dôsledne zaoberal všetkými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaných Z. D., Q. C., N. L., Z. A. a A. E.. Všetci piati obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní priznali k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdili vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U všetkých obžalovaných prvostupňový súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, dovolaťovi poľahčujúcu okolnosť nepriznal vzhľadom na účelovo menené výpovede v priebehu trestného konania, ale i ďalšie okolnosti uvedené v odôvodnení rozsudku. Poukázal na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline prijatý 14. decembra 2010, sp. zn. Jtk 20/10, právna veta body II a III, z ktorých je zrejmé, že obvinený sa priznal a prejavil úprimnú ľútosť, z čoho je evidentné pochybenie súdov pri nepriznaní poľahčujúcej okolnosti, závery súdov pri nepriznaní poľahčujúcej okolnosti sú rozporné a vnútorne protirečivé. Obvinený ďalej namietol právnu kvalifikáciu účastníctva ako návodcu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a zároveň ako pomocníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Ak sa totiž účastník na tom istom trestnom čine zúčastňuje viacerými formami, postihne sa len najzávažnejšou z nich, vyššia forma účastníctva zahŕňa nižšie, a teda organizátor zahŕňa návodcu, objednávateľ pomocníka, návodca zahŕňa objednávateľa aj pomocníka a objednávateľ zahŕňa pomocníka (Rč 4/2000). Z uvedeného je zrejmé pochybenie pri uložení viacerých foriem účastníctva u jedného obvineného. Namietol tiež právnu kvalifikáciu vykonania lúpeže závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou podľa § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorá kvalifikácia bola použitá aj pri Q. C., ktorý priznal použitie zbrane bez vedomia ostatných spoluobžalovaných, čo aj prokuratúra považovali za vybočenie z rámca spoločnej dohody o spôsobe vykonania lúpeže, keďže zbraň použil sám iniciatívne a bez ich vedomia. Zo skutkovej vety však žiadnym spôsobom nevyplýva zaobstaranie zbrane - drevenej násady motyky, zo strany obvineného pre spoluobžalovaného C., iba zabezpečenie rukavíc a kúriel. Napokon vytkol v dovolaní kvalifikáciu jeho konania ako vykonaného závažnejším spôsobom, na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Trestného zákona. Navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) sa vyjadril, že dovolanie smerujúce proti výroku o vine, podrobne opísané v časti II, body 2, 3 a 4 smeruje proti výroku o vine vo vzťahu k právnej kvalifikácii stíhaného skutku. Obvinený A. E. po poučení o jeho právach v zmysle § 257 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, súd vzhľadom na splnenie procesných podmienok vyhlásenie o vine prijal. Vzhľadom na poučenie podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku mal obvinený vedomosť, že prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné

odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V trestnom konaní nebolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, bolo mu doručené uznesenie o vznesení obvinenia, rozhodovali príslušné orgány, dôkazy boli získané zákonným spôsobom, bez donútenia alebo hrozby, išlo o prípad povinnej obhajoby a obvinený mal ustanoveného obhajcu, obvinenému i obhajcovi bolo umožnené po skončení vyšetrovania preštudovať vyšetrovací spis. Dovolanie z dôvodu podľa § 373 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku proti výroku o vine rozsudku okresného súdu je preto neprípustné a opravný prostriedok navrhol v tejto časti podľa § 382 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku odmietnuť. V súvislosti s dovolaním proti výroku o treste v časti II bod 1 uviedol, že obvinený namietá nepriznanie poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. A. E. žiadal o priznanie poľahčujúcej okolnosti pred súdom prvého stupňa, ako i pred odvolacím súdom, stotožnil sa však s argumentáciou prvostupňového a odvolacieho súdu o nepriznaní poľahčujúcej okolnosti, pretože ľútosť musí byť úprimná, čo splnené nebolo, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že dovolateľ opakovanne menil svoje výpovede, aby sa vyhol trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Prvotné oznámenie skutku príslušníkom Policajného zboru bolo urobené z vypočítavosti, keďže D. bol bodnutý nožom a je iba otázkou času, kedy vyjde trestná činnosť najavo vďaka analýze DNA. Najvyššiemu súdu navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Dovolateľ v súvislosti s vyjadrením prokurátora konštatoval, že prokurátor sa zaoberal len správnosťou nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nezaoberal sa citovaným judikátom. Poukázal na dôvody v dovolaní netýkajúce sa skutkového stavu, ale založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a), b), d), e), ani písm. f) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku. (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno ako okolnosť použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Toto ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Svojou dikciou za bodkočiarkou vylučuje skutkové námietky, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom hodnotiaceho procesu.

Nie je možné s poukazom na tento dovolací dôvod domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Podstatou správnej právnej kvalifikácie teda je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie citovaného dovolacieho dôvodu.

V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní 5. septembra 2017 obvinený A. E. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku v bode 1 obžaloby. Kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. Súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného A. E. (č. l. 1956 a nasl.).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a zároveň obvineného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený odvolaním zahláseným do zápisnice o hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom napádal len výrok prvostupňového rozsudku z 10. októbra 2017, sp. zn. 1T/117/2017 o uloženom treste.

Dovolateľ v podanom dovolaní namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

S poukázaním na vyhlásenie obvineného je dôležité uviesť, že na priznanie namietanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona sa vyžaduje okrem priznania aj úprimné oľutovanie s poukázaním na druhý odsek stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že nepriznaním poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti nie je možné naplniť žiadny z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko sa jedná o namietanie skutkových okolností, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné, vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo 56/2013 zo 14. mája 2014, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 2/2015, podľa ktorého otázka zisťovania resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak ale súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo priťažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby - tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona, ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Trestného poriadku môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

Dovolací súd zistil, že prvostupňový ako ani odvolací súd prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona vo výroku napadnutého rozhodnutia nekonštatovali. Z tohto dôvodu dovolacia námietka založená na nepriznaní predmetnej poľahčujúcej okolnosti nie je dôvodná.

V súvislosti s dovolacími námietkami A. E., založenými na nesprávnej právnej kvalifikácii skutku podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, spočívajúcimi v pochybení súdov, pretože posúdili povahu jeho účasti na spáchanom skutku ako návodcu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a tiež ako aj pomocníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v rozpore s ustálenou judikatúrou, v zmysle ktorej vyššia forma účasti pohlcuje tzv. nižšie či menej závažné formy účasti na spáchanom trestnom čine, ako aj v spojitosti s námietkami založenými na tvrdenom pochybení súdov, odôvodnenom tým, že konanie nesprávne posúdili ako čin spáchaný so zbraňou podľa § 138 písm. a) Trestného zákona dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že tieto námietky smerujú proti výroku o vine obsiahnutom v napadnutých rozhodnutiach. Vzhľadom na vyššie uvedené vyhlásenie o vine dovolateľa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku najvyšší súd opätovne poukazuje na to, že výrok o vine rozsudkov je napadnuteľný len dovolaním z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dovolacie námietky uplatnené obvineným sú však založené na nesprávnej právnej kvalifikácii skutku, zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 371 písm. i) Trestného poriadku a tieto nemožno subsumovať pod jediný prípustný dovolací dôvod proti výroku o vine, spočívajúci v porušení práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

Na podklade vyššie uvedeného je nesporné, že nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a preto najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. E. na verejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.